

יבמות כט

מתנ"י.

ור"ש פוטר	שלשה אחין, שנים מהן נשואין שתי אחיות או אשה ובתה או אשה ובת בתה או אשה ובת בנה - הרי אלו חולצות ולא מתייבמות
היתה אחת מהן אסורה עליו איסור ערוה - אסור בה ומותר באחותה	
איסור מצוה או איסור קדושה - חולצות ולא מתייבמות	

תניא: ר"ש פוטר בשתייהן מן החליצה ומן הייבום, שנאמר: (ויקרא י"ח) **ואשה אף אחותה לא תקח** **אף** **אחיה**, בשעה שנעשו צרות זו לזו - לא יהא לך ליקוחין אפי' באחת מהן.

היתה אחת מהן כו'.

קושי: הא תו למה לי? היינו הך!

תירוץ: לר"ש איצטריך, סד"א, הואיל ואמר ר"ש: **שתי אחיות לא חולצות ולא מתייבמות**, לגזור משום ב' אחיות דעלמא, קמשמע לן.

איסור מצוה כו'.

קושי: והא א"ר שמעון: **שתי אחיות לא חולצות ולא מתייבמות!**

תירוץ: גזירה משום איסור מצוה דעלמא.

קושי: הא תינח איהי, אחותה מאי איכא למימר?

תירוץ: גזירה אחותה משום לתא דידה.

קושי: והא גבי ערוה לא גזרינן!

תירוץ: שאני ערוה, דמגמר גמירי לה אינשי וקלא אית לה.

אחות 1 – איסור מצוה	אחות 2 – אין עליה איסור
קושי	מדאורייתא, יש חיוב ייבום (כי רק אסורה מדרבנן) ולכן זה כשתי אחיות ולרי שמעון פטור
תירוץ	נגזור כדי שלא נחשוב שאיסור מצוה פטורה
קושי	רק נחשוש אם נפטור איסור מצוה אבל לא את אחותה
תירוץ	אם נפטור אותה שאינה איסור מצוה נבוא לפטור גם את אחותה בלא חליצה
קושי	כשאחותה ערוה לא גוזרים על הערוה בגלל שנחשוש שנבוא לפטור גם את אחותה בלא חליצה
תירוץ	לערוה יש קול ולכן אין סיבה לחשוש כי כולם יודעים שהיא פטורה ולא יטעו בעניין אחותה

משנה. אח שלישי עושה מאמר עם אחות 1

אח 3	בית שמאי	בית הלל
מאמר	נשאת עמו	מוציאה בגט ובחליצה
אחות 1 (מ-אח 1)	תצא משום אחות אשה	מוציאה בחליצה
אחות 2 (מ-אח 2)		

זו היא שאמרו: **אוי לו על אשתו, ואוי לו על אשת אחיו.**

שאלה: זו היא למעוטי מאי?

תשובה: למעוטי הך דר' יהושע, דלא עבדין כוותיה, אלא אי כר"ג אי כר"א.

גדולה וקטנה, מת בעלה של קטנה - תצא הקטנה משום אחות אשה; מת בעלה של גדולה -

רבי אליעזר	רבן גמליאל	רבי יהושע
מלמדין את הקטנה שתמאן בו	אם מיאנה - מיאנה, ואם לאו - תמתין עד שתגדיל, ותצא הלזו משום אחות אשה	אי לו על אשתו, אי לו על אשת אחיו, מוציא את אשתו בגט ואשת אחיו בחליצה.

	גירסה 1	גירסה 2 – רב אשי
ר' אלעזר על בית שמאי	לא תימא מאמר לב"ש קונה קנין גמור, דאי בעי לאפוקי סגי לה בגיטא, אלא מאמר לב"ש אינו קונה - אלא לדחות בצרה (אחותה) בלבד	לא תימא מאמר לב"ש דחי דחייה גמורה, וצרתה חליצה נמי לא בעיא, אלא דוחה ומשייר הוא (עדיין אחותה צריכה חליצה)
חזוק מרבי אבין	אף אנן נמי תנינא, בש"א: יקיימו; יקיימו אין, לכתחלה לא, ואי ס"ד מאמר לב"ש קונה קנין גמור, זה יעשה מאמר ויקנה, וזה יעשה מאמר ויקנה	אף אנן נמי תנינא, ב"ש אומרים: יקיימו; יקיימו אין, לכתחלה לא, ואי ס"ד מאמר לב"ש דוחה דחייה גמורה, זה יעשה מאמר וידחה, וזה יעשה מאמר וידחה.
דחיית החזוק (גירסה 1)	אלא מאי? דוחה דחייה גמורה, זה יעשה מאמר וידחה, וזה יעשה מאמר וידחה! אלא מאי אית לך למימר? מאמר דהתירא דחי, דאיסורא לא דחי, ה"נ מאמר, אפילו למ"ד מאמר קונה קנין גמור, מאמר דהתירא קני, דאיסורא לא קני.	ואלא הא קתני, בש"א: אשתו עמו, והלזו תצא משום אחות אשה!
תירוץ	אלא, יבמה דחזיא לכולהו - חזיא למקצתה (מאמר), יבמה דלא חזיא לכולהו - לא חזיא למקצתה.	